

fuldt ud har fulgt de Anvisninger, Sløjdinspektør Mikkelsen har givet ham med Hensyn til Uddannelse, har Sløjdinspektøren dog nægtet ham Anerkendelse som brugbar Sløjdlærer. Dette er intet mindre end en Utilbørlighed. Jeg tager derfor ikke i Betænkning, idet jeg i øvrigt kan tiltræde, hvad det ærede Medlem fra Kolding har udtalt herom, at henstille til den højtærede Kultusminister at afskedige den nuværende Sløjdinspektør.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Af de Bemærkninger, der er faldet om denne Sag, skal jeg først tage dem, der gaar ud paa Ønsket om et nyt Tilsyn med den saakaldte Askov-Nääs-Sløjd. Dersom man skulde efterkomme dette Ønske, vilde man faa to Sløjdinspektører, og jeg tror, det vilde være for stor en Ære at gøre den Strid, som er opstaaet mellem de to Sløjdretninger, at bebyrde Staten med Udgifter til to Inspektører, der vilde føre Striden videre og bekæmpe hinanden maaske i endnu højere Grad, end de to Systemer for Tiden bekæmper hinanden.

Der klages over, at Tilskuddet for de to Retninger ikke er ens, og at Fordelingen af Statstilskuddet ikke er ligelig. Jeg tror, at disse Klager bundet i, at man ikke rigtig ved, hvordan Fordelingen er. Den foretages efter Regler, som er fastsatte af min Forgænger, Minister Appel, efter en indgaaende Forhandling med Repræsentanter for de to Sløjdretninger. Disse Regler gaar ikke ud paa, at man skal fordele Statstilskuddet til Stipendier efter Børneantallet, som det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) sagde, men efter, om Ansøgerne har Udsigt til at blive Lærere i Skoler. Naar Ansøgningerne kommer ind, deler man Ansøgerne i dem, der allerede har Stilling som Sløjdlærer, dem, der har en bestemt Udsigt til at kunne faa en saadan Stilling, og endelig dem, der endnu ikke har en saadan Udsigt, men i al Almindelighed blot vil have Sløjdud-dannelse for maaske senere at kunne tiltræde en Lærerstilling. Denne Fordelingsmaade bekæmpes ikke af Sløjdinspektøren, men derimod fra Askov-Nääs-Siden, saa jeg maa sige, at hvis der er nogen, der paa dette Omraade bevirker Ufred og Kamp, er det Askov-Nääs-Sløjden, idet den forlanger Tilskuddet fordelt paa en helt anden Maade. Imidlertid skal jeg ikke have noget imod at prøve paa, om det skulde være muligt ved en Ændring af disse Fordelingsregler at faa en mildere

Stemning op mellem de to Sløjdretninger, men jeg vil slaa fast, at naar man omtaler „Dansk Sløjd“ med dens Fører, Inspektør Mikkelsen, som den, der volder Ufred paa dette Omraade, er det ikke rigtigt. Den Ufred, der voldes af den anden Part, er egentlig større. Hvis man fulgte den Fordelingsmaade, som er ønsket i det Andragende, som derfra er indkommet, altsaa fordelte Statens Tilskud paa 30,000 Kr. med f. Eks. 20,000 til Askov-Nääs og 10,000 Kr. til den danske Sløjd, vilde man begaa en himmelraabende Uret.

Idet jeg altsaa tager Henstillingen til Følge og, som sagt, skal forsøge, om det er muligt at komme til en Ordning, vil jeg gentage, at det ikke godt lader sig gøre at have to Sløjdinspektører, og at det ikke er den nuværende Sløjdinspektør, som med Hensyn til Fordelingen har begaaet Uret. Fordelingen er foregaaet efter gyldige Regler og varetages af Ministeriet, og der er efter min Anskuelse ikke sket nogen Forurettelse. Askov-Nääs-Sløjden har efter disse Regler faaet sin meget rigelige Andel af Tilskuddet.

Jeg skal for øvrigt ikke indlade mig paa at afgøre noget om, hvilken af disse to Sløjdretninger der har den bedste Evne til at vinde Befolkningen, men jeg vil fremhæve, at de Angreb, der af Askov-Nääs Sløjdens Tilhængere er rettede mod den danske Sløjd, efter hvad der foreligger for Ministeriet, er fuldt saa hadske og fuldt saa usømmelige som de Angreb, der er fremkommet fra den modsatte Side. Jeg tror, det er urigtigt, at man her i Rigsdagen om denne lidt uhyggelige Strid slaar fast, at hele Skylden er paa den ene Side. Jeg kunde, som sagt, hvis jeg vilde, drage Eksempler frem paa Angreb fra den modsatte Side, som ogsaa er mindre heldige. Men jeg mener, at det ikke skal drages frem her, især da Sagen nu efter Udvalgets Mening skal undergives Ministerens Afgørelse. Jeg tager da Henstillingen til Følge og skal søge, om det er muligt ved en fredelig Forhandling at faa Reglerne ændret. Jeg skal ikke have noget imod, om de kommer til at gaa i Retning af, at Askov-Nääs-Sløjden faar et større Tilskud til sin Skole end nu. Efter de Bemærkninger, der er faldet, tror jeg ikke, der er Anledning til at gaa nærmere ind paa Sagen.

Mads Larsen: Den højtærede Minister sagde, at vi ikke her i Landet kan have to Sløjdinspektører, og det er sikkert rigtigt nok. Men det maa forsøges, om